

Ospakizun handia

Claudia zortzi urteko neskato bat zen, irribarre distiratsu batekin eta gauza bakar batekiko grina berezi batekin: izozki konoak. Ez zegoen ezer egun eguzkitsu batean kono goxo bat gozatzea baino gehiago maite zuena.

Egun batean, Claudiak berri bikaina jaso zuen: bere Lehen Jaunartzearen eguna zen. Ilusioz zegoen, ez bakarrik ekitaldiaren garrantzi erlijiosoagatik, baita bere familia eta lagun guztiekin festa bat egiteko aukeragatik ere.

Elizako zeremoniaren ondoren, denak bere jatetxe gogokoenera joan ziren ospatzera. Claudiak ezin zuen itxaron okasiorako prestatutako plater goxoak probatzeko. Baina onena oraindik etortzeko zegoen.

Claudia jatetxera iritsi zenean, ohartu zen berarentzat sorpresa berezi bat prestatuta zegoela. Zerbitzaria, irribarre zabal batekin, zilarrezko estalki batez estalitako plater batekin iritsi zen. Estalkia altxatu zuenean, Claudiak zerbait ikusi zuen bere begiak zoriontasunez distiratu zituena: urrezko txartel bat.

“Zer da hau?” galdetu zuen Claudiak hunkituta.

“Opari berezia da zuretzat, Claudia”, erantzun zuen zerbitzariak. “Urrezko txartela da, jatetxe honetan urte osoan zehar izozki konoak doan jateko eskubidea ematen dizuna.”

Claudiak ezin zuen sinetsi. Bere amets guztiak egia bihurtu balira bezala zen. Nahi zuenean izozki konoak doan izatea imajina zezakeen oparirik onena zen.

Poz-oihu batekin, Claudiak urrezko txartela besarkatu zuen, munduko altxorrik preziatuena balitz bezala. Dastatu zitzakeen izozki zapore guztiekin eta lagunekin eta familiarekin igaroko zituen une gozo guztiekin amets egiten hasi zen.

Zoriontasunez betetako egun baten ondoren, Claudia irribarrez lokartu zen, urrezko txartela gertu zuela, izozki konoekin zituen abenturak hasi besterik ez zirela egin jakinda.

Eta horrela, Claudia zoriontsu bizi izan zen, bizitzako une gozo bakoitzaz gozatuz, bere opari preziatuari eta izozki kono goxoekiko zuen betiko maitasunari esker.